

Ομιλία Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κατά τα εγκαίνια του Ι.Ν. Αναστάσεως του Χριστού, Τιράνων (2ο Μέρος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Στο σημείο αυτό, επιτρέψατέ μου μία παρένθεση. Προ ολίγων ημερών, συμπληρώθηκαν πενήντα χρόνια από την χειροτονία του ομιλούντος εις πρεσβύτερον (24 Μαΐου 1964) και την αυθημερόν αναχώρησή του για την Αφρική. Ήταν εκπρόσωπος μιας νεανικής ομάδος που ποθούσε την αναζωπύρωση της Ορθοδόξου εξωτερικής ιεραποστολής και ήθελε, υπακούοντας στην τελευταία εντολή του Αναστάντος “Πορευθέντες ...”, να πορευθεί σε νέα σύνορα, για να μεταφέρει το μήνυμα της Αναστάσεως σε ανθρώπους αδικημένους, που διψούσαν την αλήθεια του Ευαγγελίου. Πολύ αργότερα από την Αφρική, ακολούθησε το κάλεσμα για μια άλλη πορεία, στην πληγωμένη από τον αθεϊστικό διωγμό Αλβανία.

Πηγή <http://fanarion.blogspot.gr/>

Στη δυτική όψη του Καθεδρικού, η κεντρική του είσοδος θυμίζει ανοικτή αγκαλιά, που, σιωπηλά, απευθύνει την πρόσκληση του Οικοδεσπότη Χριστού “Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς” (Μτ 11:28). Μια πρόσκληση που συνοψίζει το μήνυμα της αποστολής μας.

Ένας φωτεινός γαλάζιος υαλοπίνακας, παραπέμπει στο ουράνιο τόξο, σημάδι ειρήνης και ελπίδος μετά τον κατακλυσμό. Επάνω από την κεντρική είσοδο, υψώνεται ένας ορειχάλκινος σταυρός, περιβαλλόμενος από δύο στάχια, σύμβολο της θυσιαστικής αγάπης και της αφιερώσεως, όπως την προσδιόρισε ο Χριστός προ του Πάθους Του: “εάν μη ο κόκκος του σίτου πεσών εις την γην αποθάνη ούτος μόνος μένει· Εάν δε αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει” (Ιω. 12:24). Καθοριστικός στίχος της όλης πορείας.

Όσο για το κωδωνοστάσιο, οι τέσσερις πασχαλινές λαμπάδες παραπέμπουν στους τέσσερις Εύαγγελιστές, οι οποίοι αναγγέλλουν την Ανάσταση του Χριστού.

Το μικρό παρεκκλήσιο της Γεννήσεως του Χριστού υπενθυμίζει ότι όλα ξεκίνησαν από την ταπείνωση και την αγάπη του ενανθρωπήσαντος Λόγου. Ο Καθεδρικός περιστοιχίζεται από το Συνοδικό και το Πολιτιστικό Κέντρο, υπογραμμίζοντας την πεποίθησή μας ότι ο πολιτισμός συνδέεται άμεσα με τη ζωή της Εκκλησίας. Όλα τονίζουν ότι στην Ορθόδοξη παράδοση, αλληλοπεριχωρούνται η αλήθεια, η αγάπη

και το κάλλος.

Στην πραγματοποίηση της ανεγέρσεως του Καθεδρικού αυτού Ναού συνέβαλαν πολυάριθμοι επώνυμοι και ανώνυμοι: Κατ' αρχήν, οι διατελέσαντες Πρωθυπουργοί της Αλβανίας κατά την τελευταία δεκαετία. Πολλοί δωρητές και συνεργάτες από διάφορες χώρες. -Τα δίπτυχα προσευχής του Ναού, περιλαμβάνουν εκατοντάδες ονόματα, όσων συνέβαλαν στην ανέγερσή του. Η ευχαριστία μας προς όλους αυτούς παραμένει ειλικρινής και βαθύτατη.

Ελπίζουμε ότι ο Καθεδρικός αυτός Ναός θα αποτελέσει -όπως δεηθήκαμε στην ακολουθία των εγκαινίων- "λιμένα χειμαζομένων, ιατρείον παθών, καταφύγιον ασθενών", πηγή παρηγορίας, αγάπης και ελπίδος, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη μιας δυναμικής λειτουργικής ζωής και Ορθοδόξου πνευματικότητας. Και ότι θα προσφέρει αδιάκοπη έμπνευση για τη συνέχιση «της λειτουργίας μετά τη Λειτουργία». Ωστε η καθημερινή μας ζωή να μεταμορφώνεται σε προσωπική Λειτουργία, όπου με δοξολογική διάθεση θα μοιραζόμαστε με τους συνανθρώπους μας, έργω και λόγω, τα δώρα, που μας έχει χαρίσει ο Θεός.

3. Μέσα στα πλαίσια της γενικής αυτής χαράς και εύλογίας, επιβάλλεται να προσέξουμε και το μυστικό μήνυμα, το οποίο ο Θεός στέλνει στον καθένα μας προσωπικά με την εύκαιρία αυτή των εγκαινίων: Το χρέος του προσωπικού ανακαινισμού της υπάρξεώς μας, για να είμαστε "ναοί Θεού ζώντος".

Στον λόγο του "Εις την καινήν Κυριακήν", ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος συνυφαίνει την κλήση για ριζική ανανέωση των πάντων, που συντελείται με την ανάσταση του Χριστού, με το χρέος του χριστιανού για αδιάκοπη ανανεωτική προσπάθεια. Το βασικό του μήνυμα κορυφώνεται στην αποστροφή: "Τα παρόντα εγκαινία πνευματικώς πανηγυρίσωμεν". "Τα αρχαία παρήλθεν· Ιδού γέγονε τα πάντα καινά". "Τούτο τη εορτή καρποφόρησον, την καλήν αλλοίωσιν αλλοιώθητι". "Εγκαινίζεσθε, αδελφοί· και τον παλαιόν άνθρωπον απορρίψαντες, εν καινότητι ζωής πολιτεύεσθε". "Ούτως εγκαινίζεται άνθρωπος· ούτω τιμάσθω ο των εγκαινίων ημέρα". "Ανακαινίζου!", παρακινεί τον καθένα μας η Εκκλησία. Καθιέρωσε με συνέπεια τη ζωή σου στον Θεό της αγάπης.

Το μεγάλο ζητούμενο για κάθε πιστό, παραμένει, πως θα καταστούμε ναοί του Αγίου Πνεύματος όχι με γενικότητες και αοριστίες, αλλά καλλιεργώντας τον καρπό του Αγίου Πνεύματος στην καθημερινότητά μας. Και πως, με τη ζωή μας, θα είμαστε μάρτυρες της δυνάμεως του Σταυρού και της χαράς της Αναστάσεως.

Ας εύχηθούμε ο ένας στον άλλο, το ολόλαμπρο αναστάσιμο φως να καταυγάζει την ύπαρξή μας, να ενισχύει την πίστη μας στον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Χριστό· και να στηρίζει τους αγώνες μας για την πνευματική πρόοδο του τόπου μας και

του κόσμου ολόκληρου.

Ας δεηθούμε, ο Καθεδρικός αυτός ναός να καταστεί σύμβολο μιας Ορθοδοξίας ανοικτής στον σύγχρονο κόσμο· χώρος, όπου θα βιώνεται και θα κηρύσσεται το μυστήριο του εν Τριάδι Θεού, η εν Χριστώ θεία οικονομία δια του Αγίου Πνεύματος· αληθινό φυτώριο πνευματικής καλλιέργειας πιστών με αναστάσιμη συνείδηση που αγκαλιάζει όλη την Οικουμένη· και ακτινοβολεί την αλήθεια, τη δύναμη και το κάλλος της Ορθοδοξίας.

“Τω δε δυναμένω υπέρ πάντα ποιείσαι υπερεκπερισσού ων αιτούμεθα η νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, αυτώ η δόξα εν τη εκκλησία εν Χριστώ Ιησού εις πάσας τα γενεάς του αιώνος ταών αιώνων. Αμήν”. (Εφεσ. 3:20-21).

Πηγή: Θεολογικά Δρώμενα